

[H. P. Nielsen.]

Sorø Akademis Midler, de umyndiges Midler, Fideikommiskapitaler, og der er mulig andet. Jeg ved ikke, i hvor mange Tilfælde Dispensationsretten har været brugt, den Beføjelse, der er givet Ministeriet til at tillade en højere Rente end 6 pCt. Det havde jo sin Interesse at høre det. Men jeg skal, som sagt, ikke ofre mange Bemærkninger paa denne Sag og kan tilsi- gne mit Partis Støtte til, at den faar en hurtig Gang gennem Rigsdagen.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg finder heller ikke nogen som helst Anledning til i Forbindelse med dette Lovforslag, som er af rent midlertidig Karakter, at genoptage den Forhandling, der førtes i Tilknytning til Lovforslaget om Rentespørgsmaalet i forrige Rigsdagssamling. Jeg nærer vedvarende den Opfattelse, at denne midlertidige Lovgivning, som jo er hentet fra Boligloven af 1921, bør afløses af en permanent Lovgivning i Lighed med den, der findes i de andre nordiske Lande, hvor der jo vel er aabnet Adgang til en vis Indgriben paa dette Omraade fra Statsmagts Side, men hvor der ikke findes nogen Lovgivning, som fastsætter en Grænse for den Renteudbetaling, der kan kræves for Laan mod Pant i fast Ejendom.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. H. P. Nielsen i, at en Rentesættelse vil være i høj Grad ønskelig, og jeg gaar ud fra, at en saadan ogsaa vil komme, saa snart Kapitalrigeligheden her i Landet har naaet en saadan Højde, at en Rentesættelse er mulig, det vil sige, at man kan faa Penge til Laans til lavere Rente end den, der i Øjeblikket er den gældende. Jeg gjorde udførligt Rede for min Opfattelse paa dette Punkt under Forhandlingen i dette høje Ting i Fjor og skal for Øjeblikket indskrænke mig til at henvise til disse mine Udtalelser.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Nielsen spurgte, med hvilken Ret man kunde skride til en Lovgivning som denne, hvilken Adkomst man havde dertil. Jeg forstaaer ikke ganske dette Spørgsmaal, idet jeg maa antage, at det grunder sig paa den Opfattelse hos det ærede Medlem, at her er et Omraade, hvorpaa det i Virkeligheden er uden Mening at gribe ind, og for

saa vidt det er den Opfattelse, som det ærede Medlem i denne Sag har villet give Udtryk, kan jeg sige, at jeg er ganske enig med ham. Thi, som jeg sagde i Fjor: man kan fastsætte hvilken Rente man vil, Laangiveren bliver dog altid i Stand til udenom Renten at fastsætte saadanne Laanebetingelser i Form af Provisioner, i Form af Kurser, at selve Rentesaften i Virkeligheden ikke bliver den afgørende. Nu har vi en Gang faaet denne Lovgivning som Udtryk for Særforhold, der den Gang var til Stede, og jeg tror, det vil være rigtigst, selv om man ikke kan tillægge den synderlig Betydning, at man dog opretholder den endnu en kortere Tid. Derfor har jeg tilladt mig at stille Forslaget i den høje Rigsdag, og jeg takker samtlige Partiers Ordførere for den Tilslutning, de har givet Forslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg skal paa Grund af den fremrykkede Tid lade den sidste Sag udgaa af Dagsordenen.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 17. Oktober, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om midlertidig Ændring i Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme.

2) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916,

til hvilket Udvalg er henvist:

Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Retsafgifter i Domsager m. m. af 11. April 1916.